

522.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 11 lipca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia izby skarbowej i urzędów skarbowych na obszarze ziemi Wileńskiej.

Na zasadzie art. 3, 4, 14 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391), oraz p. 1, części I, § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie tymczasowego ustroju władz skarbowych na ziemi Wileńskiej i rozciągnięcia na tę ziemię niektórych ustaw i rozporządzeń (Dz. U. R. P. № 51, poz. 458) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze powiatów wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego ziemi Wileńskiej, tworzy się następujące władze i urzędy skarbowe:

- 1) izbę skarbową z siedzibą w Wilnie;
- 2) urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, a to jeden dla miasta Wilna, jeden dla powiatów wileńskiego i trockiego, oraz po jednym dla powiatów oszmiańskiego i święciańskiego;
- 3) urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie i na cały okrąg izby skarbowej;
- 4) kasy skarbowe: jedną dla miasta Wilna, powiatów wileńskiego i trockiego, oraz po jednej dla powiatów oszmiańskiego i święciańskiego.

Istniejące dotychczas na obszarze ziemi Wileńskiej władze i urzędy skarbowe znosi się, zaś ich agendy przechodzą według właściwości na utworzone niniejszym rozporządzeniem (§ 1 ustępy 1—4) władze i urzędy skarbowe.

§ 2. Przepisy §§ 4, 6—14, 26—28, 34—36, 43—45, 53, 63, 87, 89 i 90 rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. w przedmiocie organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. № 15, poz. 81) oraz rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1921 r. w przedmiocie utworzenia wydziału V w izbach skarbowych (Dz. U. R. P. № 26, poz. 150) mają analogiczne zastosowanie do izby skarbowej i urzędów skarbowych utworzonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Tymczasowo zakres działania izby skarbowej i podległych jej urzędów utworzonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia normują obowiązujące na obszarze ziemi Wileńskiej ustawy i rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Jastrzębski

523.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 27 czerwca 1922 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. r. 1907 № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. Zbiór Praw t. XIII wyd. 1905), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określenia ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) mogą za pracę przy recepturze zamiast cen, ustanowionych w załączniku „Taksa za pracę przy recepturze” do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 26 kwietnia 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 39 poz. 329) pobierać ceny maksymalne podług załączonego cennika (załącznik).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

Chodźko

Załącznik do rozp. M. Z. P.
z d. 27.VI.22. poz. 523.

Taksa za pracę przy recepturze.

(TAXA LABORUM).

	Mk. fen.
1. Za odważenie według recepty lekarza środków leczniczych o ile nie pobiera się opłaty wynikającej z następnych pozycji z wyjątkiem 18, 19 i 20, bez względu na ilość	60.—
2. Za zmieszanie cieczy w ilości nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników	150.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	35.—
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek bądź środków leczniczych, bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	215.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	45.—

4. Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturaciones), zawiesiny (emulsiones), zawiesino-napary, powidelka i galaretki, bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników, gdy ogólna waga lekarstwa nie przekracza 250 gramów. 270.—

Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 250 gramów 55.—

Za rozpuszczenie w nich, albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakichkolwiek bądź środków, bez względu na ich liczbę i ilość a także ogólną wagę 65.—

Za dodanie i zmieszanie z niemi jakichkolwiek składników, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę 45.—

5. Za rozważenie płynów na dozy za każdą 20.—

6. Za napełnienie (z zatopieniem, sterylizacją i rozważeniem) szklanych ampulek, za pierwsze trzy 300.—
za każdą następną 20.—

7. Za sterylizację cieczy nie w ampulkach, bez względu na ilość. 300.—

8. Za przyrządzenie plastra lub maści z jednego lub kilku środków w ilości nieprzekraczającej 200 gramów 235.—

Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gramów 45.—

9. Za rozważenie maści na dozy nieprzekraczające 5 gramów za każdą 15.—

10. Za krajanie lub proszkowanie wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilości włącznie do 100,0 110.—

Powyżej 100,0 za każde następne 100,0 30.—

Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wydawać i oceniać należy jako proszek ogrubny (grossus), o ile nie przepisano „pulvis subtilissimus”.

11. Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół i proszków, bez względu na ilość w ilości nieprzekraczającej 200 gramów 150.—

Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gr. 30.—

12. Za rozważenie ziół, jak również ogrubnych lub subtelnych proszków, za każdy proszek lub dawkę. 15.—

13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej, włącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków użytych i rozdzielenie jej na pigułki, za pierwsze 30 pigulek 300.—
Za każde następne 30 pigulek po 125.—

I. Pigułki o wadze ponad 0,60 liczą się jak „boli”.

II. Za przesypanie pigulek należy pobierać podaną w taksie cenę użytego w tym celu proszku. Liczyć należy nie więcej niż 2,0 na każde 30 pigulek. Jeżeli w receptie nie wskazano proszku do przesypania, to stosować należy proszek widłaku (*Lycopodium*).

Mk. fen.

b) Za pokrycie pigulek kolodjonem, za każde 30 pigulek 150.—

c) Za pokrycie pigulek balsamem toluzańskim, za każde 30 pigulek 150.—

d) Za pokrycie srebrem, za każde 30 pigulek 450.—

e) Za pokrycie pigulek żelatyną, karukiem, cukrem, kieratyną, za każde 30 pigulek 220.—

Przy powyższych robotach jest wliczona i cena użytego materiału.

14. Za przygotowanie masy i podzielenie jej na bolusy (boli), pastylki (rotulae trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami, do 5 sztuk 300.—

Powyżej 5, za każdą sztukę 15.—

15. Za robotę prasowanych tabletek (tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past. gumosi) z wszelkimi rękoczynami do 20 sztuk 150.—

Powyżej 20 sztuk za każdą 150.—

16. Za przygotowanie i podzielenie czopków (suppositoria) i gałek (globuli) z wszelkimi rękoczynami za każdą sztukę. 70.—

17. Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile ono jest niezbędne, plastra na sparadrapie lub płótnie wielkości do 80 cm. kw. 300.—

Za każde następne 20 cm. kw. 40.—

Za użyte płótno za 1 cm. kw. —75

Za użyty sparadrap za 1 cm. kw. 150

Przy smarowaniu zwykłego plastra oblicza się 20 cm. kw. 3,0 masy, a przy cienko posmarowanym plastrze 1,5.

Jeżeli nie wskazano jest ilość plastra, a oznaczona jedynie jego wielkość, to opłatę za zużyty plaster oblicza się podług poniższej tablicy:

	cm. kw.	zwykl.	clenka
1. Forma auricularis	12,5	2,0	1,25
2. " chartae lusoriae	50	8,0	4,0
3. " volae manus minoris			
4. " " majoris			
5. " palmae " minoris	75	12,0	6,0
6. " " majoris	125	20,0	10,0
7. " voluminis libri octavi	200	30,0	15,0
8. " " " quarti	400	60,0	30,0

Mk. fa.

18. a) Za sygnaturę z odpisem recepty i kartką do przyklejania sygnatury 35.—

b) Za kartkę z firmą apteki, nazwiskiem chorego i sposobem użycia lekarstwa, a w razie potrzeby i odpisem recepty 22.—

c) Za opieczątowanie lekarstwa wraz z materiałami do tego niezbędnymi. 21.—

d) Za owinięcie i owiązanie, pieczętkę i kartkę przy sprzedaży odręcznej 12.—

Opłaty wymienione w tym ustępie mogą być pobierane jedynie w tym wypadku, gdy opakowanie wydawanego lekarstwa zostało uzupełnione w sposób przewidziany w punktach a, b, c, lub d.

19. Za wydanie lekarstwa za receptą 22.—

20. Za każdą jednorazową ekspedycję nocną t. j. od chwili zamknięcia apteki do chwili otwarcia, bez względu na to z jakiej liczby przedmiotów ekspedycja się składa, wolno doliczać

Za ekspedycję lekarstw według recept, oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito“ „statim“, opłata dodatkowa nie może być pobierana.

21. Za napełnienie kapsułek żelatynowych jakimkolwiek środkiem leczniczym łącznie z należnością za rozważenie i kapsułkę, do 20 sztuk za każdą

Ponad 20 za każdą

Mk. fen. 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. Pr. 1907 r. № 5) art. 380 rosyjskiej Ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.) §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. P. P. № 21 poz. 169) zarządza się co następuje:

100.—

10.—

8.—

§ 1. Osoby wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. dzielnicy pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określenia ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za środki lecznicze i naczynia wyszczególnione w dołączonym do niniejszego rozporządzenia wykazie, zamiast cen ustanowionych na nie w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. dzielnicy pruskiej z dnia 4 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 160) pobierać ceny maksymalne podług załączonego cennika.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

Chodźko

524.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 12 lipca 1922 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn.